

Arrest

nr. 341 164 van 13 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 11 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. JACOBS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Palestijn te zijn en geboren te zijn op (...) 1993 in Deir Albalah, Palestina waar u verbleef tot uw vertrek. U behaalde in Palestina een diploma verpleegkunde en werkte er als vrijwillige verpleger. Hiernaast werkte u in een falafel restaurant.

U verliet samen met uw broer, M. (...) (CGVS (...)), Palestina op 25 juli 2023 en reisde via Egypte naar Turkije. Op 15 of 16 augustus 2023 kwam u aan in Griekenland alwaar u op 24 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 20 september 2023 kreeg u de vluchtelingenstatus.

U kwam aan in Griekenland op het eiland Leros waar u van augustus tot oktober verbleef in een opvangcentrum. Na het krijgen van de beslissing verbleef u in kraakpanden. Begin november ging u naar Athene om via Athene naar België te reizen.

Begin november 2023 kreeg u uw Griekse verblijfsvergunning. Twee dagen later vertrok u uit Griekenland en reisde u naar België alwaar u op 10 november 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U legt ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming de volgende documenten voor: Palestijns paspoort (1), geboorteakte (2), UNRWA kaart (3), foto's van Palestina (4), Grieks paspoort (5), Griekse verblijfsvergunning (6), voorschriften voor medicatie (7), medisch attest ziekenhuis Erasmus d.d. 12 juli 2024 (8), medisch attest ziekenhuis Erasmus d.d. 3 december 2024 (9), bewijzen van uw afspraken in het ziekenhuis Erasmus (10), voorschriften voor medische testen (11), algemene informatie omtrent wifi verbinding in het ziekenhuis en facturen (12), voorschrift onbekwaam om te werken (d.d. 12 januari 2024) (13), attest van het Rode Kruis betreffende uw psychiater (14), psychologisch attest d.d. 16 juni 2025 (15), attest van psychiater in kader van 9ter procedure (16), leveringsbewijs van een matras (17).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen enkele melding maakt inzake de problemen met uw mentale gezondheid. Bij de Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ stelt u dat er geen elementen voorhanden zijn die uw deelname aan de procedure bemoeilijken (zie Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" Dienst Vreemdelingenzaken, d.d. 17/11/2023). Bij de bijkomende vragen inzake uw M-status Griekenland werd u gevraagd of u persoonlijke problemen ervaart van medische of psychologische aard waar u verklaart problemen te hebben met uw verteringssysteem en uw galstenen. U moet slapen op een kamer met 12 mensen wat niet past bij uw behoeftes, u heeft daardoor slaapproblemen. U maakt geen melding van uw mentale problemen en de gevolgen hiervan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie Bijkomende Vragen M-status Griekenland, d.d. 17/11/2023).

Op het CGVS werd u gevraagd hoe het met u ging waarop u antwoordde dat het die dag hopelijk beter zou gaan maar dat het niet goed ging met u. U stelde dat uw familie lijdt aan ondervoeding in Palestina en dat het niet goed ging met hen. Het ging bijgevolg niet goed met u. Gevraagd of u in staat zou zijn om het interview af te leggen stelde u van wel. U stelde verder medicatie te hebben genomen en dat u die voorgeschreven medicatie dagelijks neemt. Nogmaals gevraagd of u in staat was om het interview af te leggen stelde u wederom van wel. U vroeg of u uw gezicht mocht gaan wassen waarop u naar de toilet ging om uw gezicht te wassen. Er werd u vervolgens meegedeeld dat u het altijd kon aangeven indien u nood had aan pauze. Er werd u vervolgens nogmaals gevraagd of u klaar was om het onderhoud te beginnen waarop u wederom verklaarde van wel (CGVS p. 2). Na de pauze werd u gevraagd hoe het met u ging waarop u verklaarde dat het niet goed ging met u wegens de situatie van uw familie en uw mentale gezondheid (CGVS p. 12). Gevraagd of u in staat was om een koffie te drinken in de pauze stelde u van niet, waarop de protection officer u een tas koffie gaf (CGVS p. 13). U gevraagd of u klaar was om verder te doen met het onderhoud stelde u van wel (CGVS p. 13).

U legt twee attesten voor inzake uw mentale problemen. Uit het attest d.d. 16 juni 2025 van psychologe S. A. (...) blijkt dat u regelmatig naar de psycholoog gaat. In dit attest wordt aangegeven dat u verklaarde te lijden aan onder meer stress, slaapproblemen, nachtmerries en een droevige stemming (groene map, stuk 15). Op basis van Beck Depression Inventory-II werd vastgesteld dat u zou lijden aan een ernstige depressie. Op basis van de Post Traumatic Stress Disorder Symptom Scale werd vastgesteld dat u zich in een staat van post-traumatische stress zou bevinden. Hieraan werden verschillende symptomen verbonden die karakteriserend zijn voor deze problematieken. Nergens werd echter aangegeven in welke mate en op welke manier deze symptomen op u van toepassing zijn, noch in welke mate zij uw cognitieve capaciteiten zouden beïnvloeden.

Uit het attest van psychiater B. Y. (...) van 16 juni 2025 blijkt eveneens dat u aan PTSD en een depressie zou lijden (groene map, stuk 16). Er wordt verder vermeld dat u zelfmoordgedachten hebt. In dit uiterst summiere attest wordt er echter niet uitgelegd hoe men tot deze diagnoses en vaststellingen is gekomen of in welke mate welke symptomen op u van toepassing zijn. Uit deze attesten kan er niet worden afgeleid dat uw mentale problemen uw deelname aan het persoonlijk onderhoud in verre mate zouden bemoeilijken of onmogelijk zouden maken.

Het attest van het Rode Kruis van 23 december 2024 vermeldt louter dat u blijvende psychiatrische opvolging nodig heeft (groene map, stuk 14).

Nergens uit uw persoonlijk onderhoud is bovendien gebleken dat uw problemen van die aard waren dat deze u ervan weerhielden om uw motieven naar behoren uiteen te zetten tijdens een persoonlijk onderhoud of dat u hierdoor niet in staat was om coherente en volwaardige verklaringen af te leggen. Ook bevestigde u aan het einde van het persoonlijk onderhoud de vragen en de tolk goed te hebben begrepen (CGVS p. 18), evenmin werden nadien opmerkingen doorgegeven over het verloop van het onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet

van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie verklaring DVZ d.d. 17 november 2025, punt 23 + zie bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 17 november 2023 + zie blauwe map stuk 1: Eurodac Marked Record d.d. 13/11/2023, stuk 2: Antwoord Griekenland op aanvraag derde landen CEDOCA d.d. 30 januari 2024), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de

levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en;

Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en gezondheidszorg voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U kwam aan in Griekenland op 16 augustus 2023 en verbleef er in een opvangcentrum in Leros tot en met oktober. Van oktober tot begin november woonde u in kraakpanden. Begin november vertrok u naar Athene. Vanuit Athene vertrok u in november naar België (CGVS p. 10). U verklaart dat er niet veel huizen waren op het eiland Leros en dat u geen geld had om huur te betalen. Gevraagd of u stappen heeft ondernomen om een woning te vinden stelt u dat niemand u geld zou lenen en dat mensen met geld naar Athene zouden gaan (CGVS p. 11). U stelt verder niet te hebben gewerkt in Griekenland. Gevraagd of u werk heeft proberen zoeken in Griekenland stelt u van niet. Uw leven in Griekenland was slecht. U had er pijn aan uw buik en ervoer er stress. Uw broer heeft eveneens niet gewerkt in Leros omdat er geen jobs waren (CGVS p. 11). Er kan echter wel van u verwacht worden dat u stappen onderneemt om aan werk te geraken of een woning te vinden.

Bovendien is er in Leros een kantoor van de UNHCR aanwezig waarbij u terecht kon (zie blauwe map, stuk 3). Verder is er eveneens het programma "Stepping Stone" aanwezig die belangrijke diensten aanbiedt zoals loopbaanbegeleiding, vacaturebemiddeling, cv-voorbereiding en Griekse taalcursussen (zie blauwe map, stuk 4). Er was dus wel degelijk begeleiding aanwezig op Leros voor vluchtelingen.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u geenszins een duurzaam leven probeerde op te bouwen in Griekenland. U stelt namelijk twee dagen na het verkrijgen van uw Griekse verblijfsvergunning te zijn vertrokken uit Griekenland (CGVS p. 10). Verder verklaart u dat het sinds uw vertrek uit Palestina uw intentie was om naar België te komen (CGVS p. 17). Dat u zo snel na het verkrijgen van uw Griekse verblijfskaart bent vertrokken uit Griekenland en dat België uw bestemming was sinds uw vertrek uit Palestina wijst erop dat u geen intentie had om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland.

Uit objectieve informatie blijkt verder dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

U verklaart dat u geen AFM of AMKA had in Griekenland. Nadat u de verblijfskaart en het paspoort had gekregen bent u onmiddellijk vertrokken. Gevraagd welke stappen u heeft ondernomen om deze te verkrijgen stelt u deze niet nodig te hebben gehad en dat u niet weet waarvoor deze dienen (CGVS p. 11). U verklaart verder dat u medische zorgen nodig had in Griekenland. U had namelijk pijn aan uw buik en vroeg hulp in het opvangcentrum waar u verbleef. Gevraagd of u buiten het opvangcentrum gezocht heeft naar hulp stelt u van niet. U kende er namelijk niemand (CGVS p. 13). Gevraagd of u naar een ziekenhuis of naar een dokter ging buiten het centrum stelt u wederom van niet. Gevraagd of u na het verkrijgen van uw verblijfskaart medische hulp heeft gezocht stelt u wederom van niet (CGVS p. 14).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Dat u dermate vage verklaringen aflegt omtrent uw AFM en AMKA valt moeilijk in overeenstemming te brengen met de vaststelling dat u de nodige volharding en administratieve geletterdheid had om een

reisdocument te laten aanmaken (CGVS p. 12). Het CGVS wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40eur betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>).

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland.

Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf). U ondernam geen stappen om een AFM of AMKA te verkrijgen. Bovendien zocht u buiten het opvangcentrum geen medische hulp.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. U legt wel meerdere medische attesten voor (zie groene map, stuk 7, 8, 9, 10, 11, 12 en 13), maar stelt dat u momenteel geen behandeling meer nodig heeft voor de problemen aan uw buik. U werd hier een jaar opgevolgd en het gaat nu beter. U heeft echter soms nog steeds pijn aan uw buik en zou graag nog eens terug gaan naar het ziekenhuis (CGVS p. 15). Uit de door u neergelegde medische attesten blijkt dat u een ontsteking had van de galblaas en dat u lijdt aan obesitas. Uit het attest van 3 december 2024 blijkt dat er een drainage werd geplaatst en dat er medicatie werd voorgeschreven (zie groene map, stuk 7, 8 en 9). Er werden geen recentere medische attesten voorgelegd waaruit blijkt dat u momenteel nog een behandeling nodig heeft wegens fysieke klachten.

De medische attesten betreffende uw mentale problemen werden hierboven besproken (zie supra). Hieromtrent dient er verder opgemerkt te worden dat u in Griekenland na het verlaten van het opvangcentrum geen stappen ondernam om een psycholoog te vinden (CGVS p. 14, 15). Bovendien woont u momenteel samen op een privéadres met uw broer en een andere man genaamd M'. (...). Jullie delen de huur (CGVS p. 3). U betaalt deze huur dankzij de bijdrage van Fedasil en het loon van uw broer aangezien hij werkt als kok (CGVS p. 4). Verder heeft u een diploma verpleegkunde en werkte u als verpleegkundige in Palestina alsook in een restaurant (CGVS p. 6, 7). U regelde uw reis samen met uw broer uit Palestina (CGVS p. 9). Uw broer, waar u nu mee samenwoont, was sinds uw vertrek uit Palestina tot nu bij u (CGVS p. 18). Verder heeft u twee vrienden met de Belgische nationaliteit die u financieel ondersteunden toen u in Griekenland was (CGVS p. 12). Deze vaststellingen getuigen van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheid en een netwerk.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties – u werd bij aankomst op het eiland aangevallen door de Griekse politie (CGVS p. 16) –, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Na het krijgen van uw status in Griekenland werd u per ongeluk gearresteerd

geweest door de Griekse politie waarna ze u vrij lieten (CGVS p. 16, 17). Hierbij ging het echter louter om een vergissing waarna u werd vrijgelaten (CGVS p. 17).

De stukken die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw Palestijns paspoort (1), geboorteakte (2), UNRWA kaart (3) en foto's van Palestina (4), hebben allen betrekking op uw identiteit, herkomst en situatie in Gaza, elementen die hier niet betwist worden. Uw Grieks paspoort (5) en Griekse verblijfsvergunning (6), tonen louter aan dat u internationale bescherming kreeg in Griekenland en u documentatie ontving en (administratieve) stappen kon zetten die gepaard gaan met deze erkenning. Uw medische documenten werden hierboven reeds besproken. De factuur van de door u aangekochte matras heeft eveneens geen impact op uw verzoek om internationale bescherming (17).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 3 en 13 EVRM, van de artikelen 4 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 48/9 en 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van “art. 2 par. 2 en 3” van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het beginsel van behoorlijk bestuur waaronder zorgvuldigheidsplicht” en van de “principes van machtsoverschrijding”.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij een rapport van CERD (*Comité pour l'élimination de la discrimination raciale*) van 24 december 2024 (bijlage 3), het rapport “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025 (bijlage 4) en het “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024 (bijlage 5).

2.2. Op 14 januari 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Op 18 januari 2026 legt verzoekende partij twee aanvullende nota's neer met als bijlage een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal (en DVZ) (bijlage 1) en het rapport “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025 (bijlage 2) (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.4.2. De Raad duidt er vooreerst op dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet de minste toelichting geeft op welke wijze zij artikel 13 EVRM, artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese

Unie, artikelen 23 en 39 van voormelde richtlijn 2005/85/EG, artikelen 10 en 11 van de Grondwet en de “*principes van machtsoverschrijding*” geschonden acht. Deze onderdelen van het middel zijn derhalve niet ontvankelijk.

2.4.3. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen enkele melding maakt inzake de problemen met uw mentale gezondheid. Bij de Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ stelt u dat er geen elementen voorhanden zijn die uw deelname aan de procedure bemoeilijken (zie Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” Dienst Vreemdelingenzaken, d.d. 17/11/2023). Bij de bijkomende vragen inzake uw M-status Griekenland werd u gevraagd of u persoonlijke problemen ervaart van medische of psychologische aard waar u verklaart problemen te hebben met uw verteringssysteem en uw galstenen. U moet slapen op een kamer met 12 mensen wat niet past bij uw behoeftes, u heeft daardoor slaapstoornissen. U maakt geen melding van uw mentale problemen en de gevolgen hiervan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie Bijkomende Vragen M-status Griekenland, d.d. 17/11/2023).

Op het CGVS werd u gevraagd hoe het met u ging waarop u antwoordde dat het die dag hopelijk beter zou gaan maar dat het niet goed ging met u. U stelde dat uw familie lijdt aan ondervoeding in Palestina en dat het niet goed ging met hen. Het ging bijgevolg niet goed met u. Gevraagd of u in staat zou zijn om het interview af te leggen stelde u van wel. U stelde verder medicatie te hebben genomen en dat u die voorgeschreven medicatie dagelijks neemt. Nogmaals gevraagd of u in staat was om het interview af te leggen stelde u wederom van wel. U vroeg of u uw gezicht mocht gaan wassen waarop u naar de toilet ging om uw gezicht te wassen. Er werd u vervolgens meegedeeld dat u het altijd kon aangeven indien u nood had aan pauze. Er werd u vervolgens nogmaals gevraagd of u klaar was om het onderhoud te beginnen waarop u wederom verklaarde van wel (CGVS p. 2). Na de pauze werd u gevraagd hoe het met u ging waarop u verklaarde dat het niet goed ging met u wegens de situatie van uw familie en uw mentale gezondheid (CGVS p. 12). Gevraagd of u in staat was om een koffie te drinken in de pauze stelde u van niet, waarop de protection officer u een tas koffie gaf (CGVS p. 13). U gevraagd of u klaar was om verder te doen met het onderhoud stelde u van wel (CGVS p. 13).

U legt twee attesten voor inzake uw mentale problemen. Uit het attest d.d. 16 juni 2025 van psychologe S. A. (...) blijkt dat u regelmatig naar de psycholoog gaat. In dit attest wordt aangegeven dat u verklaarde te lijden aan onder meer stress, slaapproblemen, nachtmerries en een droevige stemming (groene map, stuk 15). Op basis van Beck Depression Inventory-II werd vastgesteld dat u zou lijden aan een ernstige depressie. Op basis van de Post Traumatic Stress Disorder Symptom Scale werd vastgesteld dat u zich in een staat van post-traumatische stress zou bevinden. Hieraan werden verschillende symptomen verbonden die karakteriserend zijn voor deze problematieken. Nergens werd echter aangegeven in welke mate en op welke manier deze symptomen op u van toepassing zijn, noch in welke mate zij uw cognitieve capaciteiten zouden beïnvloeden.

Uit het attest van psychiater B. Y. (...) van 16 juni 2025 blijkt eveneens dat u aan PTSD en een depressie zou lijden (groene map, stuk 16). Er wordt verder vermeld dat u zelfmoordgedachten hebt. In dit uiterst summiere attest wordt er echter niet uitgelegd hoe men tot deze diagnoses en vaststellingen is gekomen of in welke mate welke symptomen op u van toepassing zijn. Uit deze attesten kan er niet worden afgeleid dat uw mentale problemen uw deelname aan het persoonlijk onderhoud in verre mate zouden bemoeilijken of onmogelijk zouden maken.

Het attest van het Rode Kruis van 23 december 2024 vermeldt louter dat u blijvende psychiatrische opvolging nodig heeft (groene map, stuk 14).

Nergens uit uw persoonlijk onderhoud is bovendien gebleken dat uw problemen van die aard waren dat deze u ervan weerhielden om uw motieven naar behoren uiteen te zetten tijdens een persoonlijk onderhoud of dat u hierdoor niet in staat was om coherente en volwaardige verklaringen af te leggen. Ook bevestigde u aan het einde van het persoonlijk onderhoud de vragen en de tolk goed te hebben begrepen (CGVS p. 18), evenmin werden nadien opmerkingen doorgegeven over het verloop van het onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

In haar verzoekschrift en aanvullende nota's wijst verzoekende partij opnieuw op haar mentale problemen doch zonder op enerlei wijze *in concreto* afbreuk te doen aan voormelde terechte en pertinente vaststellingen

inzake de door haar aangehaalde mentale problemen en de twee attesten die zij hieromtrent bijbracht. Evenmin brengt zij enig medisch en/of psychologisch attest bij dat van aard is een ander licht te werpen op voormelde bevindingen. Hoewel verder kan worden aangenomen dat de situatie in Gaza en de situatie van haar familieleden aldaar een psychologische impact heeft op verzoekende partij, benadrukt de Raad evenwel dat, gelet op het voorgaande, *in casu* niet blijkt dat verzoekende partij persoonlijk dermate psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielaanvraag daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat haar niet de nodige, aan haar specifieke noden aangepaste, bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.4.4. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.4.5. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 20 september 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig van 20/09/2023 tot

19/09/2026), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 05/10/2023 tot 04/10/2028) (zie verklaring DVZ, vragen 23 en 27; notities CGVS, p. 10; Griekse verblijfsvergunning en Grieks paspoort (kopieën) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 5-6); 'Eurodac Marked Record' d.d. 13/11/2023' en 'Aanvraag derde landen Griekenland' d.d. 30/01/2024 (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, delen 1 en 2)).

Er zijn *in casu* geen indicaties dat verzoekende partij thans in Griekenland niet langer haar beschermingsstatus zou genieten. Verzoekende partij brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen aan waaruit zou blijken dat deze beschermingsstatus niet langer actueel of geldig zou zijn of zijn ingetrokken of opgeheven. In voorliggend verzoekschrift beperkt verzoekende partij zich tot de loutere hypothese dat haar internationale beschermingsstatus ingetrokken of beëindigd kan zijn, doch zonder desbetreffend enige concrete aanwijzing aan te brengen. Evenmin bevat het administratief dossier enige concrete indicatie in die zin. De Raad onderstreept in dit verband dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust. Eens hieraan is voldaan, zoals *in casu*, komt het toe aan de betrokken verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt om persoonlijk aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen.

2.4.6. Wat betreft de stelling in het verzoekschrift dat er geen concrete, actuele landeninformatie inzake de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland werd toegevoegd aan het administratief dossier, benadrukt de Raad evenwel dat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar meerdere (actuele) bronnen met betrekking tot de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland, waaronder het "*Country Report: Greece. Update 2023*" van AIDA/ECRE d.d. juni 2024, het rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*", van RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024, het "*Verlag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024, de "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*" van de Europese Commissie d.d. 4 april 2025 en het rapport "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL d.d. april 2025. Tevens dient gewezen te worden op de actualisatie van de landeninformatie door verwerende partij per aanvullende nota.

De Raad onderstreept tevens dat zowel verzoekende partij als verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde rapporten en informatie aanleveren, die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. De Raad is dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de actuele situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming.

2.4.7. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

Het thans door verzoekende partij bijgebrachte schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal (en DVZ) (bijlage 1 van de aanvullende nota's) werpt hierop geen ander licht. Wat betreft de kritiek in de brief op het rapport "*Aide aux migrants*", gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, waarbij gesteld wordt dat de informatie in het rapport niet (langer) correct en/of actueel is en verzocht wordt om voormeld rapport buiten beschouwing te laten bij de beoordeling van de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, merkt de Raad op dat verwerende partij noch in de bestreden beslissing noch in haar aanvullende nota verwijst naar dit rapport. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op dit rapport. Waar in het schrijven de moeilijke

situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming benadrukt wordt, onderstreept de Raad nog dat ook in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming erkend wordt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk is, onder andere door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Verder erkent de Raad dat, gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, er een evolutie is naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Echter dient te worden herhaald en benadrukt dat uit het geheel van de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie niet kan worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Derhalve blijft onverminderd overeind dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming, een individuele beoordeling noodzakelijk blijft waarbij de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn. Het komt dan ook wel degelijk aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.4.8. Aangaande haar situatie in Griekenland als verzoeker om internationale bescherming, dus vooraleer er haar internationale bescherming werd verleend, duidt de Raad erop, in navolging van de commissaris-generaal, dat deze feiten – *in casu* zou zij bij aankomst in Griekenland zijn aangevallen door de Griekse politie (notities CGVS, p. 16) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2.4.9. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort. Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures, zo blijkt ook uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS, p. 12), alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn. Haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort zijn bovendien nog steeds geldig (zie *supra*).

Waar verzoekende partij opwerpt dat er geen enkele garantie is dat haar verblijfsvergunning nog steeds geldig is, stelt de Raad vast dat verzoekende partij, die nog steeds in het bezit is van haar originele (afgedrukte) verblijfsvergunning (ADET) dewelke volgens de kopie die zijzelf voorlegde geldig is tot 19 september 2026 (zie notities CGVS, p. 6; administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 6), geen enkele concreet element bijbrengt waaruit kan blijken dat zij actueel niet over een geldige verblijfsvergunning beschikt.

Aangezien verzoekende partij derhalve wel degelijk nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning alsook nog in het bezit is van haar originele (afgedrukte) verblijfsvergunning (notities CGVS, p. 6), is haar verwijzing naar de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming die niet (langer) over een geldige verblijfsvergunning beschikken of niet (langer) over hun afgedrukte verblijfsdocumenten beschikken, *in casu* niet dienstig.

Voorts verklaart verzoekende partij dat zij in Griekenland niet beschikte over een fiscaal registratienummer (AFM) en sociaal zekerheidsnummer (AMKA) (notities CGVS, p. 11). Gevraagd of zij stappen ondernam om deze te bekomen, geeft zij aan niet in te zien waarom zij dit had moeten doen en niet te weten waarvoor deze dienen (notities CGVS. 11). Zij merkt hierbij nog op dat zij zonder meer Griekenland verliet van zodra zij haar verblijfsvergunning en paspoort had (notities CGVS, p. 11).

In verband met het AFM bemerkt de Raad bovendien dat aangenomen kan worden dat verzoekende partij in Griekenland wel degelijk hierover beschikte. Uit de voorliggende informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve formaliteit te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Het feit dat verzoekende partij niet in het bezit is van een AMKA is verder geheel te wijten aan haar eigen nalaten om dit aan te vragen. Door verzoekende partij werd niet de minste poging ondernomen om dit te bekomen. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn een AMKA aan te vragen en te activeren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie (zie “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 20-22; “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 22-24; “*Country Report. Greece. Update on 2024*” gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 266-267). Verzoekende partij blijft in gebreke *in concreto* aannemelijk te maken dat het voor haar onmogelijk is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

2.4.10. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en gezondheidszorg tijdens haar verblijf in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (notities CGVS, p. 10-13), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Vooreerst blijkt *in casu* immers duidelijk uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij nooit de oprechte intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Met name dient te worden vastgesteld dat zij kort na de toekenning van haar internationale beschermingsstatus en *quasi* onmiddellijk nadat zij in het bezit werd gesteld van haar Griekse verblijfsdocumenten Griekenland verliet. Meer bepaald werd haar op 20 september 2023 de vluchtelingenstatus toegekend, verkreeg zij haar Griekse verblijfsdocumenten begin november 2023 en verliet zij Griekenland enkele dagen later (notities CGVS, p. 10). Verzoekende partij verklaart tevens expliciet dat het reeds van in Gaza haar intentie was om naar België te komen (notities CGVS, p. 10). Het is dan ook duidelijk dat verzoekende partij in Griekenland louter afwachtte tot zij de nodige documenten bekwam die haar zouden toelaten haar reis verder te zetten, zonder dat zij daadwerkelijk enige intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit uiterst kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of medische zorg in Griekenland. De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige

procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt immers dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen. Gelet op haar uiterst kortstondig verblijf in Griekenland na het verkrijgen van de internationale bescherming en de juiste documenten, kan reeds *a priori* niet worden aangenomen dat zij in Griekenland daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernam om haar leven aldaar uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden.

Dit wordt bovendien bevestigd door haar verdere verklaringen over haar verblijf in Griekenland waaruit geen ernstige pogingen blijken om in Griekenland haar rechten te doen gelden op het vlak van huisvesting, tewerkstelling en medische zorg.

Zo ondernam zij geen daadwerkelijke stappen om huisvesting en werk te vinden nadat zij het opvangcentrum diende te verlaten. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent dienstig op het volgende gewezen: *“U kwam aan in Griekenland op 16 augustus 2023 en verbleef er in een opvangcentrum in Leros tot en met oktober. Van oktober tot begin november woonde u in kraakpanden. Begin november vertrok u naar Athene. Vanuit Athene vertrok u in november naar België (CGVS p. 10). U verklaart dat er niet veel huizen waren op het eiland Leros en dat u geen geld had om huur te betalen. Gevraagd of u stappen heeft ondernomen om een woning te vinden stelt u dat niemand u geld zou lenen en dat mensen met geld naar Athene zouden gaan (CGVS p. 11). U stelt verder niet te hebben gewerkt in Griekenland. Gevraagd of u werk heeft proberen zoeken in Griekenland stelt u van niet. Uw leven in Griekenland was slecht. U had er pijn aan uw buik en ervaar stress. Uw broer heeft eveneens niet gewerkt in Leros omdat er geen jobs waren (CGVS p. 11). Er kan echter wel van u verwacht worden dat u stappen onderneemt om aan werk te geraken of een woning te vinden.*

Bovendien is er in Leros een kantoor van de UNHCR aanwezig waarbij u terecht kon (zie blauwe map, stuk 3). Verder is er eveneens het programma “Stepping Stone” aanwezig die belangrijke diensten aanbiedt zoals loopbaanbegeleiding, vacaturebemiddeling, cv-voorbereiding en Griekse taalcursussen (zie blauwe map, stuk 4). Er was dus wel degelijk begeleiding aanwezig op Leros voor vluchtelingen.”

Hoewel zij verder stelt dat zij medische zorgen nodig had in Griekenland, blijkt evenmin uit haar verklaringen dat zij na haar vertrek uit het opvangcentrum gezocht heeft naar medische zorg. Zij verklaarde hierover er niemand te kennen en nooit naar een dokter of ziekenhuis te zijn gegaan, ook niet na het verkrijgen van haar verblijfsvergunning (notities CGVS, p. 13-14). Overigens verklaarde zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog in Griekenland wel degelijk twee keer naar de dokter te zijn geweest (‘Bijkomende vragen M-status Griekenland’ (administratief dossier, stuk 7, map DVZ)). Verzoekende partij maakt dan ook geenszins aannemelijk dat haar in Griekenland iedere toegang tot de gezondheidszorg werd geweigerd.

Dient in dit kader tevens te worden herhaald dat verzoekende partij niet aantoonde dat het voor haar onmogelijk was om de nodige documenten – met name een AFM en AMKA – te bekomen waarmee zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang krijgt tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, de sociale zekerheid en de gezondheidszorg. Het feit dat zij niet beschikte over de nodige documenten waarmee zij desbetreffend haar rechten kon doen gelden, is geheel te wijten aan haar eigen nalaten om hiertoe de nodige stappen te ondernemen. Wat betreft de toegang tot de Griekse gezondheidszorg, blijkt uit de voorliggende informatie daarenboven dat begunstigten van internationale bescherming die niet over een AMKA beschikken in Griekenland niet geheel verstoken zijn van gezondheidszorg. Immers hebben zij gratis toegang tot medische noodhulp. Verder zijn er medische centra en poliklinieken in het beheer van ngo’s die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Ook hebben veel gemeenten medische centra waar ook statushouders zonder AMKA terecht kunnen. Tevens kunnen statushouders zonder AMKA gratis of tegen een kleine vergoeding toegang krijgen tot de benodigde medicijnen indien er een recept is voorgeschreven door een arts in een openbare instelling, zoals een ziekenhuis of een medisch centrum (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-50; *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 35; *“Country Report. Greece. Update on 2024”* gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 268).

Ten slotte zou zij blijken haar verklaringen na het verkrijgen van haar status in Griekenland nog per ongeluk zijn gearresteerd door de Griekse politie (notities CGVS, p. 16-17). Toen evenwel bleek dat het om een vergissing ging, werd zij zonder meer vrijgelaten (notities CGVS, p. 17). Dit incident is dan ook niet van aard het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van haar grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Griekenland te weerleggen. Indien verzoekende partij meent in Griekenland onheus te worden behandeld door de politie, kan bovendien worden verwacht dat zij zich ook desbetreffend voor hulp of bescherming richt tot de bevoegde instanties en alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland haar biedt.

2.4.11. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Noch uit haar verklaringen, noch uit de door haar bijgebrachte medische/psychologische stukken kan worden afgeleid dat in haar hoofde sprake is van medische en/of psychische problemen (en/of andere elementen) die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren.

Verzoekende partij legt meerdere medische attesten voor inzake de problemen aan haar buik (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 7-13), maar stelt zelf dat zij momenteel geen behandeling meer nodig heeft voor de problemen aan haar buik en dat het nu beter gaat. Niettemin zou zij nog eens graag teruggaan naar het ziekenhuis omdat zij soms nog steeds pijn heeft aan haar buik (notities CGVS, p. 15). Door verzoekende partij worden evenwel geen recente medische attesten voorgelegd waaruit kan blijken dat zij momenteel nog een behandeling nodig heeft wegens fysieke klachten.

Uit de twee bijgebrachte attesten d.d. 16 juni 2025 inzake haar mentale problemen (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 15-16) kan verder niet worden afgeleid dat haar mentale gezondheidstoestand van die aard en/of ernst is dat deze haar terugkeer naar Griekenland in de weg zou staan, of belangrijke negatieve gevolgen zou hebben op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie. In de attesten wordt gewag gemaakt van verschillende psychische symptomen, doch zonder dat concreet wordt aangegeven in welke mate en op welke manier deze symptomen van toepassing zijn op verzoekende partij en/of een impact zouden hebben op haar zelfstandig functioneren.

Het attest van het Rode Kruis d.d. 23 december 2024 (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 14) vermeldt louter dat zij blijvende psychiatrische opvolging nodig heeft, zonder enige verdere duiding.

Verder dient ook hier te worden opgemerkt dat, hoewel op zich niet betwist wordt dat de situatie in Gaza en de situatie van haar familieleden aldaar een psychologische impact heeft op verzoekende partij, evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijkt dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden.

Evenmin liggen er concrete elementen voor waaruit kan blijken dat verzoekende partij zware zorg en/of complexe monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zou (den) zijn.

Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

Er kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. Verzoekende partij heeft een diploma verpleegkunde en werkte in Palestina als verpleegkundige alsook in een restaurant (notities CGVS, p. 6). Zij regelde haar reis uit Palestina zelf, samen met haar broer (notities CGVS, p. 9). Zij ging hiervoor naar een reisbureau in Gaza dat de visa regelde (notities CGVS, p. 9). Om de reis te betalen leenden zij en haar broer geld van hun familie (notities CGVS, p. 9). In Griekenland slaagde verzoekende partij erin haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks paspoort te bekomen, *i.e.* documenten die niet automatisch worden verkregen maar waartoe bepaalde administratieve stappen dienen te worden gezet (notities CGVS, p. 12). De som geld die zij hiervoor diende te betalen, leende zij van twee Palestijnse vrienden met de Belgische nationaliteit (notities CGVS, p. 12). Deze vrienden gaven haar en haar broer ook geld waarmee zij in Griekenland eten konden kopen (notities CGVS, p. 12). Verder woont zij in België samen met haar broer en een andere man op een privéadres, waarbij zij en haar broer hun deel van de huur betalen met de bijdrage van Fedasil en het loon van haar broer die werkt als kok (notities CGVS, p. 4). Haar broer was sinds haar vertrek uit Palestina tot nu bij haar (notities CGVS, p. 18). Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden, de capaciteit om complexe stappen te ondernemen en een ondersteunend netwerk.

2.4.12. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.4.13. In het verzoekschrift wordt nog verwezen naar informatie van algemene aard inzake racistisch geweld en discriminatie in Griekenland. De Raad merkt in dit verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partij

worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

2.4.14. Ook met een algemene verwijzing naar de werkloosheidsgraad in Griekenland toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat zij in een dergelijke situatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. De Raad kan aannemen dat het in de huidige omstandigheden moeilijk is om werk te vinden in Griekenland omwille van de economische situatie, zoals dit ook in andere Europese landen het geval kan zijn, maar uit de informatie aangebracht door de beide partijen kan niet blijken dat het daardoor absoluut onmogelijk zou zijn voor verzoekende partij om in haar levensonderhoud te voorzien.

2.4.15. Het feit dat, zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd, gezinshereniging in theorie mogelijk is, doch het in de praktijk wordt belemmerd en/of zelfs onmogelijk wordt (gemaakt) en de procedures zeer lang duren, toont verder niet aan dat Griekse statushouders, zoals verzoekende partij, aan een met artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie strijdige behandeling zouden worden onderworpen en dat zij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden/dreigen te belanden. Dit gegeven op zich bereikt als dusdanig niet de vereiste drempel van zwaarwegendheid. Bovendien blijkt niet dat statushouders in Griekenland in deze lidstaat geen gerechtelijke of andere stappen zouden kunnen ondernemen indien zij menen dat hen onterecht de toegang tot een dergelijke procedure wordt ontzegd of bemoeilijkt.

2.4.16. In zoverre verzoekende partij in het verzoekschrift nog aanvoert dat zij geen bescherming tegen refolement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat er geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat zij actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij toont ook op geen enkele wijze aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat er in haar geval een reëel risico op refolement bestaat.

2.4.17. De verwijzing in haar verzoekschrift en aanvullende nota's naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielpcedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.4.18. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.4.19. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 1-17) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

Haar Palestijns paspoort en geboorteakte (*ibid.*, docs. 1 en 2) bieden louter een indicatie van haar identiteit, nationaliteit en herkomst, *i.e.* elementen die *an sich* niet ter discussie staan. De UNRWA-kaart en foto's van Palestina (*ibid.*, docs. 3 en 4) hebben betrekking op haar leven en omstandigheden in Palestina, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming geniet, en staan los van haar situatie in Griekenland. Haar Grieks paspoort en Griekse verblijfsvergunning (*ibid.*, docs. 5 en 6) tonen voorts louter aan dat haar internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, dat zij in dit kader verblijfsdocumenten kreeg en aldus in staat was de hiertoe vereiste (administratieve) stappen te ondernemen alsook dat deze documenten nog steeds geldig zijn, hetgeen evenmin ter discussie staat en waarmee *supra* rekening werd gehouden. De bijgebrachte medische en psychologische stukken (*ibid.*, docs. 7-16) werden *supra* reeds omstandig besproken. De factuur van de door haar aangekochte matras (*ibid.*, doc. 17) is verder niet dienstig voor de beoordeling van haar situatie in Griekenland.

2.4.20. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd. Hetzelfde geldt voor wat betreft de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing in haar verzoekschrift en aanvullende nota's naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.4.21. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.4.22. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT